

Édouard Herriot

Édouard Herriot

Édouard Herriot (Troyes, 5 juli 1872 - Lyon, 26 maart 1957) was een lid van de **Parti radical** (*radicale partij*).

In 1905 werd hij **burgemeester** van **Lyon**. Na de **Eerste Wereldoorlog** werd hij leider van de radicale partij in **Frankrijk**, en in 1924-1925, 1926 en 1932 was hij driemaal voor korte tijd **premier** van Frankrijk.

Herriot was in het **interbellum** al een voorstander van de **Europese Unie**.

In 1934 richtte hij samen met **Léon Blum**, **Maurice Thorez**, **Édouard Daladier** en **Daniel Mayer** het **Front Populaire** op, uit angst voor het opkomende **nationaalsocialisme** in **Europa**.

Toen de **Tweede Wereldoorlog** in **Frankrijk** uitbrak, was Herriot eerst een voorstander van **Henri Philippe Pétain** en daarna een tegenstander. Hij werd later opgepakt door de autoriteiten in **Vichy** en overgedragen aan de **Duitsers**. Hij werd opgesloten in **Potsdam** en bevrijd door het **Rode Leger** op **22 april 1945**. In 1946 werd hij verkozen tot lid van de **Académie française**.

Édouard Herriot stierf in Lyon op 26 maart 1957. Kort voor zijn overlijden vroeg en verkreeg hij de **laatste sacramenten** van **nuntius** Angelo Roncalli, de latere **paus Johannes XXIII**, die een vriend van hem was. Dit mag opmerkelijk worden genoemd, daar Herriot altijd zeer **antiklerikaal** was.